

фактори визначають оптимальну модель управління/лідерства. Більш того, найкращий керівник – це менеджер та лідер, який використовує різні моделі управління під час своєї роботи. Таким чином, професійний і ефективний менеджер поліції повинен навчитися використовувати всі ці моделі управління і зрозуміти, яка з них є найбільш оптимальною та ефективною в конкретній ситуації.

Список бібліографічних посилань

1. Барко В. І. Сучасні психологічні аспекти управління персоналом в органах внутрішніх справ. *Проблеми екстремальної та кризової психології*. 2007. № 3. С. 70–82.

2. Матієнко Т. В. Соціально-психологічні засади становлення та розвитку поліцейського менеджменту. *Национальный юридический журнал: теория и практика*. 2016. № 1. С. 186–190

3. Vera, A. (2016). Transformational, transactional and cooperative police leadership in theory and practice. *European Police Science and Research Bulletin*, 14, 34–43.

4. What style of police leadership is most effective? // University of San Diego (n.d.). URL: <https://onlinedegrees.sandiego.edu/what-style-police-leadership-most-effective> (дата звернення: 19.10.2018).

Одержано 24.11.2018

УДК 342.841(477)

Максим Юрійович ПОГУЦА,

курсант 3 курсу факультету № 2

Харківського національного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Мар'яна Олександрівна КАЧИНСЬКА,

доцент кафедри адміністративної діяльності поліції

факультету № 3 Харківського національного

університету внутрішніх справ,

кандидат юридичних наук

ДОМАШНЄ НАСИЛЬСТВО В УКРАЇНІ

Домашнє насильство є однією з найбільш розповсюджених форм порушення прав людини, яке відрізняється великою латентністю [1, с. 28]. Проблема домашнього насильства

досліджували такі науковці, як: А. Андрєєва, І. Бандурка, О. Бодальов, Г. Божович, Л. Виготський, С. Голод, Б. Гузи-ков, К. Левченко, М. Качинська, Л. Максименко, Л. Орбан-Лембрик, В. Столін, але зважаючи на швидкі реформаційні процеси, удосконалення чинного законодавства та приведення його до стандартів ЄС, не всі питання були розглянуті на належному рівні.

За статистикою щорічно в Україні від домашнього насильства помирають 1,5 тисячі жінок, а понад 3 мільйони дітей стають свідками або потерпілими від домашнього насильства. Означені діти-свідки у 6 разів більше схильні до суїциду, 50 % із них схильні до зловживання наркотичними чи алкогольними речовинами. За даними МВС, 23 % тяжких насильницьких злочинів відбуваються в родинях [2].

Відповідно до статистичних даних, які були оприлюднені за результатами проекту «Поліна», 83 % потерпілих це жінки та 17 % – чоловіки. Але не можна точно стверджувати, що ці цифри є універсальними, оскільки в поліцію із загальної кількості потерпілих звертаються лише 10–15 % осіб. Щорічно 1,1 мільйона жінок стикаються з фізичною та сексуальною агресією в родині. Представники Міжнародного правозахисного центру «Ла Страда» в Україні називають домашнє насильство не просто проблемою, а «війною на маленькому полігоні», оскільки щороку в Україні від рук колишніх або теперішніх партнерів гине близько 600 жінок [3].

Для викорінення гендерних стереотипів, впровадження міжнародних стандартів реагування правоохоронних органів на випадки домашнього насильства був прийнятий новий Закон України «Про запобігання та протидію домашнього насильства». Відповідно до положень вказаного нормативного акту домашнє насильство – це діяння (дії або бездіяльність) фізичного, сексуального, психологічного або економічного насильства, що вчиняються в сім'ї чи в межах місця проживання або між родичами, або між колишнім чи теперішнім подружжям, або між іншими особами, які спільно проживають (проживали) однією сім'єю, але не перебувають (не перебували) у родинних відносинах чи у шлюбі між собою, незалежно від того, чи проживає (проживала) особа, яка вчинила домашнє насильство, у тому самому місці, що й постраждала особа, а також погрози вчинення таких діянь [4].

У разі вчинення домашнього насильства потерпілі можуть звернутися із заявою до відділу поліції за місце перебування, так і до виконавчих комітетів сільських і селищних рад, органів опіки та піклування, навчальних закладів (якщо постраждали – діти), установ охорони здоров'я. Для отримання захисту, достатньо звернутися до будь-якого з цих органів. Ще одним способом повідомлення є звернення за телефоном 102 та за телефоном 386 (гаряча лінія громадської організації «Ла-Страда Україна»), а також у майбутньому за телефоном кол-центру з питань запобігання та протидії домашньому насильству, що на сьогодні є у розробці [5].

Постраждалій особі, яка вважає що є небезпека, а також має побоювання за власне життя чи здоров'я буде наданий тимчасовий притулок. Крім того вона має право вимагати від кривдника компенсації за оренду житла, лікування, періодичних витрат на утримання її, дітей чи інших родичів, які перебували на утриманні кривдника [4].

З метою обмеження проявів протиправної поведінки, до кривдника можуть буди застосовані спеціальні заходи щодо протидії домашньому насильству, а саме:

- 1) терміновий заборонний припис стосовно кривдника;
- 2) обмежувальний припис стосовно кривдника;
- 3) взяття на профілактичний облік кривдника та проведення з ним профілактичної роботи;
- 4) направлення кривдника на проходження програми для кривдників [4].

Відповідальність за домашнє насильство передбачено лише в ст. 173-2 «Вчинення домашнього насильства, насильства за ознакою статі, невиконання термінового заборонного припису або неповідомлення про місце свого тимчасового перебування» Кодексу України про адміністративні правопорушення вигляді штрафу, громадських робіт, адміністративного арешту [6].

Закон України Про внесення змін до Кримінального та Кримінального процесуального кодексів України з метою реалізації положень Конвенції Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу з цими явищами, ухвалений парламентом 6 грудня 2017 року набуде чинності – 11 січня 2019 року. Зокрема, набере чинності ст.126-1 «Домашнє насильство» Кримінального кодексу України, яка передбачає відповідальність за вчинення систематичного домашнього насильства [7].

Заслуговує на окрему увагу те, що деякі положення Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» потребують уточнення. А саме, місця перебування кривдника, якому заборонено перебувати у спільному із сім'єю житлі; практичне виконання обмежувальних приписів стосовно кривдника та термінових заборонних приписів стосовно кривдника тощо [8].

Отже, домашнє насильство, нажаль, продовжує залишатись латентним правопорушенням, де потерпіла особа не бажає звертатись за допомогою до органів влади, громадських організацій, а самостійно переживає негативні наслідки цього протиправного діяння.

Список бібліографічних посилань

1. Качинська М. О. Причини латентності насильства в сім'ї. *Журнал східноєвропейського права*. 2016. № 33. С. 27–32.

2. Статистика домашнього насильства в Україні // TVi : сайт. URL: <https://tvi.ua/novini/stala-vidoma-smertna-statistika-vid-domashnogo-nasilstva.html> (дата звернення: 20.11.2018).

3. Щороку в Україні від домашнього насильства гинуть 600 жінок (інфографіка) // УНІАН : сайт. URL: <https://www.unian.ua/society/2233774-schoroku-v-ukrajini-vid-domashnogo-nasilstva-ginut-600-jinok-infografika.html> (дата звернення: 20.11.2018).

4. Про запобігання та протидію домашньому насильству : закон України від 07.12.2017 № 2229-VIII // База даних (БД) «Законодавство України» / Верховна Рада (ВР) України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-19> (дата звернення: 21.11.2018).

5. Ухвалення закону «Про запобігання та протидію домашньому насильству» – це, безумовно, позитив, але ще є над чим працювати // ТСН : сайт. URL: <https://tsn.ua/blogi/themes/law/noviy-zakon-proti-domashnogo-nasillya-dobre-ale-mozhna-krasche-1102150.html> (дата звернення: 21.11.2018)

6. Кодекс України про адміністративні правопорушення : закон України від 07.12.1984 № 8073-X // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10> (дата звернення: 21.11.2018).

7. Про внесення змін до Кримінального та Кримінального процесуального кодексів України з метою реалізації

положень Конвенції Ради Європи про запобігання насильству над жінками та домашнього насильства і боротьбу з цими явищами : закон України від 06.12.2017 № 2227-VIII // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2227-19> (дата звернення: 21.11.2018)

8. Стретович С. Правові та соціальні аспекти нового кримінального закону: чи готове суспільство до кримінального переслідування домашнього насильства. *Український юрист*. 2018. № 1–2. URL: <http://jurist.ua/?article/1477> (дата звернення: 21.11.2018).

Одержано 24.11.2018

УДК 342.9

Дар'я Олександрівна РУКОМАНОВА,

*курсант 2 курсу факультету досудового розслідування ННІ № 1
Національної академії внутрішніх справ*

Науковий керівник:

Ірина Геннадіївна БУХТІЯРОВА,

*викладач кафедри адміністративного управління та
адміністрування Національної академії внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук*

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ СТАТУС ДИТЯЧИХ ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ЯК РІЗНОВИДУ ГРОМАДСЬКИХ ОБ'ЄДНАНЬ В УКРАЇНІ

Нині в Україні діють різноманітні дитячі об'єднання: гуртки, секції, клуби за інтересами, літні табори, у т. ч. і дитячі громадські організації. До особливостей їх розвитку зараховують різноманітність організацій; відмову об'єднань, організацій від масового охоплення дітей; неоднакову інтенсивність дитячого руху в різних регіонах, областях, містах, селах; створення досвіду взаємодії, координування зусиль різних дитячих рухів, організацій [1, с. 60].

Дитячі громадські організації переважно виникають і діють на базі навчально-виховних закладів, створюючи додаткові можливості для педагогічного впливу на особистісний розвиток дитини. Вони мають достатній потенціал, щоб